

РЕШЕНИЕ

№ 8178

гр. София, 28.12.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 45 състав, в публично заседание на 21.11.2023 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Евгени Стоянов

при участието на секретаря Теменужка Стоименова, като разгледа дело номер **4274** по описа за **2023** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 и следващите от АПК, във връзка с чл. 211 от ЗМВР.

Образувано е по жалба на И. А. Р., с адрес: [населено място], [улица], етаж 1, ап. 3 срещу Заповед за налагане на дисциплинарно наказание № 230з – 368 / 10.04.2023 г., издадена от ВПД началник на 06 РУ – СДВР П. К. към СДВР, с която е наложено дисциплинарно наказание „Порицание“ за срок от 6 месеца, на основание чл. 197, ал. 1, т. 3 ЗМВР и чл. 200, ал. 1, т. 11 ЗМВР.

В жалбата е посочено, че съгласно чл. 206, ал. 2 от ЗМВР, при определяне вида и размера на дисциплинарните наказания се вземат предвид тежестта на нарушението, формата на вината и цялостното поведение на държавния служител по време на службата. Наказващият орган не е взел предвид обстоятелството, че във връзка със служебните задължения на жалбоподателя тя е награждавана два пъти с награда „Писмена похвала“ и няма незаличени дисциплинарни наказания. Жалбоподателят намира, че не е нарушила служебните си задължения, доколкото не е проявила незаинтересованост и неоправдано забавяне на производството. Не е бездействала по разпределената ѝ преписка. Наказващият орган не е взел предвид натовареността и епидемичната обстановка. В определен период И. А. Р. е получавала всеки ден дела със задържани лица от категорията „спешен доклад“.

В съдебното заседание И. А. Р. се явява лично и се представлява от адв. Б. М.. Иска от съда да отмени оспорената заповед. Натовареността в 6 РУ – СДВР е доста голяма, особено в условията и ограниченията на Ковид – пандемията.

Ответникът – Началник на 06 РУ – СДВР – редовно призован – представлява се от юриконсулт И.. Исква от съда да остави жалбата без уважение и да постанови решение, с което да потвърди изцяло като законосъобразна издадената срещу И. А. Р. заповед за налагане на дисциплинарно наказание. Според юриконсулт И. извършеното нарушение е установено по безспорен начин. Натовареността не трябва да е причина за бездействието на И. А. Р.. Претендира се юриконсултско възнаграждение.

Съдът, след като се запозна с писмените доказателства и обясненията на страните, намира за установено от фактическа страна следното:

И. А. Р. е заемала длъжността старши разследващ полицай в 06 РУ – СДВР към дата 20.08.2021 г. На 1.12.2022 г. в 06 РУ – СДВР е получена прокурорско преписка - пр. № 48602 / 2022 г. по описа на СРП, заведена деловодно в 06 РУ с вх. № 513000 – 73148 / 01.12.2022 г. Преписката е образувана въз основа на подаден сигнал от лицето С. В. С., която изнася данни, че от дата 19.08.2021 г., когато е била задържана за срок от 24 часа в 06 РУ – СДВР, и също така е образувана преписка, то няма данни какво се случва с нея.

Преписката, по повод на задържането на С. В. С., е образувана на 20.08.2021 г. Преписката е заведена с рег. № 230р – 35163 / 02.09.2021 г., по повод на задържано лице, управлявало МПС след употреба на алкохол и дало кръвна проба за химическо изследване. Материалите са разпределени на старши разследващ полицай И. А. Р. с резолюция на началник сектор „Разследване“ при 06 РУ – СДВР. На 23.08.2021 г. към преписката са приобщени материали от ОПП – СДВР, от които е видно, че изследваното лице е управлявало МПС с концентрация на алкохол в кръвта 1, 41 промила (видно от протокол за химическо изследване лаб. № 5541 / 20.08.2021 г. на ВМА). Въпреки наличието на законен повод и достатъчно данни по смисъла на НПК, разследващ полицай И. А. Р. не е образувала наказателно производство срещу лицето, като е осуетила започването на наказателно преследване за извършено престъпление от общ характер. Наказателното производство е започнало на дата 14.12.2022 г., т. е. около година и четири месеца по-късно. Образувано е с постановление на прокурор при СРП, след като материалите са докладвани в прокуратурата по инициатива на ръководството на сектор „Разследване“ при 06 РУ – СДВР. Образуваното досъдебно производство е разпределено за работа на друг служител (разследващ полицай) от състава на 06 РУ – СДВР. След извършване на необходимите действия по разследването на извършителя С. В. С. е повдигнато обвинение за извършено престъпление по чл. 343б от НК на дата 13.01.2023 г. и материалите са изпратени в СРП за предаване на съд на дата 07.02.2023 г.

Във връзка с установеното в 06 РУ – СДВР е образувана проверка. Тя е образувана на основание чл. 205 от ЗМВР с оглед данни за извършено дисциплинарно нарушение, като е издадена Заповед № 230з – 1115 / 14.12.2022 г. на Началника на 06 РУ – СДВР. Старши разследващ полицай И. А. Р. е била запозната със заповед № 230з – 1115 / 14.12.2022 г. на Началника на 06 РУ – СДВР. Изготвена е покана с рег. № 230р – 5939 / 09.02.2023 г. по описа на 06 РУ – СДВР за даване на обяснения от Р.. Приложени са документи от кадровото досие на И. А. Р.. Изготвена е справка за ползваните отпуски и болнични от страна на Р..

Снето е обяснение от страна на С. С.. Тя заявява, че има връчена призовка от 20.08.2021 г. от И. Р. да се яви на дата 02.09.2021 г. Чувала се по телефон с И. Р., като същата е заявила да и позвъни на по-късен етап, но повече не и се е обадила. С. и

адвокатът ѝ позвънили на разследващия полицай Р., като тя ги уведомила, че С. ще бъде извикана след няколко дни. Последвали и други разговори между двете, но С. така и не била извикана в Об РУ – СДВР.

В своите обяснения И. Р. заявява, че е търсила служителите на ОПП – СДВР, за да ги разпита като свидетели и да започне досъдебното производство, но те не се отзовали. За тези си действия тя е изготвяла протоколи.

Дисциплинарно наказващият орган е приел, че поради несвоевременно започване на наказателно преследване, то е осуетено за голям период от време – от 02.09.2021 г. до 14.12.2022 г. Според органа дължимото поведение в случая е започване на досъдебно производство с първото действие по разследването – разпит на свидетели, а при невъзможност – доклад на материалите в компетентната прокуратура. Според дисциплинарно наказващия орган липсва координация и системен доклад, с което Р. е нарушила основния принцип, очертан в чл. 18 от НПК, а именно: „разследващите органи основават решенията си върху доказателствени материали, които те събират и проверяват лично“. Органът е приел, че със своето поведение жалбоподателката не е изпълнила вменените ѝ с длъжностната характеристика с рег. № 513р – 29074 / 2018 г. основни длъжностни задължения, а именно: „взема всички мерки за осигуряване на своевременно, законосъобразно и успешно извършване на разследването, събира доказателства и извършва необходимите действия, съобразно НПК за разкриване на обективната истина“. С тази длъжностна характеристика Р. се е запознала лично, което се установява от протокол с рег. № 513р – 81748 / 10.10.2019 г. по описа на СДВР. Направена е констатация, че досъдебното производство е било забавено необосновано дълго време, като то не е започнало за периода от 02.09.2021 г. до 14.12.2022 г.

С бездействието си жалбоподателката не е изпълнила вменените ѝ задължения съгласно специфична длъжностна характеристика № 513р – 29074 / 12.04.2018 г., с която е запозната с протокол № 513р – 81748 / 10.10.2019 г. по описа на СДВР. В раздел II „Основни длъжностни задължения“ от длъжностната характеристика е указано, че разследващият полицай „Взема всички мерки за осигуряване на своевременно, законосъобразно и успешно извършване на разследването, събира доказателства и извършва необходимите действия, съобразно НПК за разкриване на обективната истина“. „При осъществяване на дейността си се ръководи от основните принципи на законност, залегнали в Конституцията на Република България, разпоредбите на НПК, НК, АПК, ЗЗКИ, ЗМВР, вътрешноведомствените актове на МВР, постановленията и тълкувателните решения на ВКС и писмените указания на прокуратурата, като взема решения самостоятелно по вътрешно убеждение, основано на обективно, всестранно и пълно изследване на всички обстоятелства по делата“.

Дисциплинарно наказващият орган е приел, че извършеното от инспектор И. Р. съставлява нарушение на служебната дисциплина по смисъла на чл. 194, ал. 2, т. 2 от ЗМВР – „неизпълнение на служебните задължения“, съставомерно по чл. 200, ал. 1, т. 1, предложение първо от ЗМВР: „неизпълнение на служебни задължения или на заповеди и разпореджения на министъра на вътрешните работи, заместник – министрите и главния секретар на МВР и на преките ръководители;“, за което се налага дисциплинарно наказание „Порицание“ за срок от 6 месеца до една година.

Нарушението е установено в хода на извършена проверка по Заповед № 230з – 1115 / 14.12.2022 г. по описа на Об РУ – СДВР. Резултатите от извършената проверка се съдържат в справка № 230р – 6455 / 14.02.2023 г. по описа на СДВР и материалите

към нея.

В хода на дисциплинарното производство Р. е била запозната с резултатите от проверката. В тази връзка е депозирила писмени обяснения № 230р – 6154 / 10.02.2023 г., в които е посочила, че с резолюция на началник сектор „Разследване“ при 06 РУ – СДВР ѝ е била разпределена за работа преписка с вх. № 230р – 35163 / 2021 г. След като жалбоподателката И. Р. се е запознала с материалите по преписката е установила, че в нея се съдържат достатъчно данни за извършено престъпление от общ характер по чл. 343б, ал. 1 от НК от лицето С. В. С.. Старши разследващ полицай Р. установила, че липсва протокол за химическо изследване на кръвта, дадена от С. В. С.. На 20.08.2021 г. в 14:40 ч. Р. връчила призовка на С. В. С. за явяването ѝ в 06 РУ – СДВР, като подробно ѝ обяснила какъв е поводът за задържане на С. за срок от 24 часа. Казала на С., че след получаване на химическото изследване от ВМА трябва да се извършат действия по разследването и материалите да се докладват на наблюдаващия прокурор. Р. заявява, че докато е чакала изготвянето на химическото изследване на кръвната проба е провела многократни разговори по телефона със служителите на ОПП – СДВР – И. И. Б. и Б. Н. З., в които ги е призовала да се явят в 06 РУ – СДВР за провеждане на разпит в качеството им на свидетели. Въпросните разговори били проведени на дати: 26.08.2021 г.; 14.10.2021 г.; 10.12.2021 г.; 05.02.2022 г. и 17.04.2022 г., като за всеки разговор е съставяла протоколи.

В хода на дисциплинарното производство е приобщена кадрова справка № 513р – 2796 / 09.01.2023 г. по описа на СДВР. От нея се установява, че И. Р. е назначена на работа в МВР със Заповед № К – 1724 / 23.09.2008 г. на длъжност младши разследващ полицай в РУ в „Полицейско разследване“ при ОДМВР – П.. На настоящата длъжност – старши разследващ полицай в група „Разследване на криминални престъпления“ на сектор „Разследване“ към 06 РУ при СДВР, е преназначена със Заповед № 513з – 330 / 18.01.2022 г.

В заповедта за налагане на дисциплинарното наказание е посочено, че по време на службата ѝ Р. е награждавана два пъти с „Писмена похвала“.

В резултат на проведеното дисциплинарно производство е издадена Заповед за налагане на дисциплинарно наказание № 230з – 368 / 10.04.2023 г., издадена от ВПД началник на 06 РУ – СДВР П. К. към СДВР, с която е наложено дисциплинарно наказание „Порицание“ за срок от 6 месеца, на основание чл. 197, ал. 1, т. 3 ЗМВР и чл. 200, ал. 1, т. 11 ЗМВР.

При така установените факти, съдът достига до следните правни изводи:

Жалбата е подадена от активно легитимирано лице, в законоустановения срок. Заповед № 230з – 368 / 10.04.2023 г. е връчена лично на жалбоподателката Р. на дата 11.04.2023 г., а жалбата е депозирана на 24.04.2023 г. директно до Административен съд София - град. Предвид изложеното, съдът приема, че жалбата е допустима.

Разгледана по същество жалбата е неоснователна.

Издателят на заповедта – началник на 06 РУ – СДВР е компетентен орган да налага дисциплинарни наказания. По делото е приложено удостоверение от отдел „Човешки ресурси“ при СДВР, от което се установява, че със Заповед № 8121К – 13378 / 17.11.2022 г. на Министъра на вътрешните работи комисар П. М. К. е временно преназначен на ръководна длъжност началник на 06 РУ – СДВР, която длъжност изпълнява и към настоящия момент.

Съгласно чл. 204, т. 4 ЗМВР, служителите на висши ръководни и ръководни длъжности са компетентни да налагат наказания със заповеди за наказанията по чл.

197, ал. 1, т. 1 – 3 от ЗМВР. Тоест началникът на Об РУ – СДВР е компетентен орган. Оспореното дисциплинарно наказание „порицание“ е предвидено в чл. 197, ал. 1, т. 3 ЗМВР. Следователно, оспорената заповед е издадена от компетентен орган.

Заповед № 230з – 368 / 10.04.2023 г. на ВПД началник на Об РУ – СДВР П. К. към СДВР, е издадена в рамките на установените срокове по чл. 195, ал. 1 от ЗМВР.

Съгласно цитираната разпоредба дисциплинарното наказание се налага не по-късно от два месеца от откриване на нарушението и не по-късно от една година от извършването му. Според чл. 196, ал. 1 от ЗМВР дисциплинарното нарушение се смята за открито, когато органът, компетентен да наложи дисциплинарното наказание, е установил извършеното нарушение и самоличността на извършителя. В ал. 2 на чл. 196 от ЗМВР е предвидено, че дисциплинарното нарушение е установено, когато материалите от дисциплинарното производство постъпят при компетентния дисциплинарно наказващ орган. В този смисъл и Тълкувателно решение № 2/04.07.2002г. по адм. д. № ТР – 3/2001г. на ВАС, което не е загубило значението си. Дисциплинарното нарушение е било прекратено на 14.12.2022 г., когато по преписката е било образувано досъдебно производство с постановление на прокурор при СРП. От този момент трябва да се приеме, че бездействието на Р. е било преустановено и е започнала да тече една година по смисъла на чл. 195, ал. 1 ЗМВР.

Спазени са правилата за провеждане на дисциплинарното производство, разписани в Инструкция № 8121з-877 от 6 юли 2021 г. за дисциплината и дисциплинарната практика в Министерството на вътрешните работи, издадена от Министъра на вътрешните работи (Обн. ДВ. бр. 59 от 16 юли 2021г., изм. ДВ. бр.55 от 27 юни 2023 г.)

Оспорваният акт съдържа изискуемите по чл. 210, ал. 1 от ЗМВР реквизити (Постановление № 4/1976 г. на Пленума на ВС и ТР № 4/22.04.2004г. по дело № ТР-4/2002г. ОСС на ВАС) - посочени са извършителят; мястото, времето и обстоятелствата, при които е извършено нарушението; разпоредбите, които са нарушени, доказателствата, въз основа на които то е установено; правното основание и наказанието, което се налага; срокът на наказанието; пред кой орган и в какъв срок може да се обжалва заповедта. Органът е преценил всички релевантни обстоятелства, които имат значение за дисциплинарната отговорност.

Съобразена е и разпоредбата на чл. 206, ал. 2 от ЗМВР, съгласно която при определяне на вида и размера на дисциплинарните наказания се вземат предвид тежестта на нарушението и настъпилите от него последици, обстоятелствата, при които е извършено, формата на вината и цялостното поведение на държавния служител по време на службата. Действително, видно от мотивите на самата заповед, на жалбоподателя не са налагани дисциплинарни наказания, а е бил поощряван с награди. Наложено е наказание обаче е в минимално предвидения от законодателя размер за този вид дисциплинарно нарушение, поради което неоснователно е възражението за неизвършване на преценка по чл. 206, ал. 2 от ЗМВР. Дисциплинарното производство е строго формално, като за всяко конкретно дисциплинарно нарушение е предвидено съответно дисциплинарно наказание. Законодателят в случая е предвидил „порицание“ за неизпълнение на задълженията, очергани от длъжностната характеристика, като е дал възможност ДНО да определи срока на наказанието с оглед тежестта на извършеното деяние и други относими обстоятелства.

По съответствието на заповедта с материалния закон, съдът намира следното:

Правната квалификация е определена законосъобразно. Съдът намира, че правилно нарушението на Р. е квалифицирано като неизпълнение на служебните задължения (чл. 194, ал. 2, т. 2 ЗМВР). В нейната длъжностна характеристика с рег. № 513р – 29074 / 2018 г. в раздел II „Основни длъжностни задължения“ е посочено, че като разследващ полицай е длъжна да: „взема всички мерки за осигуряване на своевременно, законосъобразно и успешно извършване на разследването, събира доказателства и извършва необходимите действия, съобразно НПК за разкриване на обективната истина“. С тази длъжностна характеристика Р. се е запознала лично, което се установява от протокол с рег. № 513р – 81748 / 10.10.2019 г. по описа на СДВР.

Основният аргумент на жалбоподателката за незаконосъобразността на оспорената заповед е този, че тя е била натоварена с прекалено голям обем от работа. В жалбата е посочено, че за периода, през който преписката е била разпределена на Р., тя е получавала дела за спешен доклад със задържани лица и с неотложни следствени действия. Работещият състав от служители не е бил в цялост поради наличието на Ковид. За установяване на факта „свърхнатоварване“ съдът допусна свидетел. Свидетелката Д. заявява, че в периода 2021 – 2022 г., а и в периода преди това, на един дознател средно е имало разпределени около 90 – 100 досъдебни производства. Към това трябва да се прибави и дежурства – поне два – три пъти в месеца (24 – часови и отделно на телефон). В условията на Ковид през 2021 – 2022 г. работният процес е протичал, като служителите са ходили през ден на работа. Почти никакви хора не са влизали в районното управление. Според свидетелката, призоваването на колегите от отдел „Пътна полиция“ е било изключително затруднено. Тези служители са заявявали, че не могат да дойдат, за да бъдат разпитани, като са излагали различни причини – отпуски, дежурство и т. н.

Във връзка с установяване на обстоятелството, че жалбоподателката Р. е била натоварена точно в периода, през който преписка с вх. № 230р – 35163 / 2021 г. е била разпределена на неин доклад, съдът в открито съдебно заседание от дата 26.09.2023 г. е указал тежестта на доказване. С протоколно определение от тази дата, съдът е указал, че на основание 171, ал. 5 АПК жалбоподателят не сочи конкретни доказателства относно натовареността на конкретни разследващи полицаи, включително и относно жалбоподателката Р.. В резултат на това указание адв. М. е поискал да се задължи ответникът по делото да представи удостоверение, каква е била натовареността на Р. към момента на налагане на наказанието и колко преписки са се водили за решаване на нейно име.

В изпълнение на посоченото по делото е приобщено писмо (л. 148), от което се установява, че към дата 04.01.2023 г. служителят И. Р. е имала на производство 74 броя досъдебни производства от различни години. За период от 04.01.2023 г. до 30.04.2023 г. разследващ полицай И. Р. е получила общо 37 броя новообразувани дела. Справката е приета в открито съдебно заседание, като процесуалният представител на Р. е посочил, че не възразява да се приеме. Видно от приетата справка, с нея се установява натовареност на Р. към дата 04.01.2023 г. 74 броя досъдебни производства от различни години. Посоченото означава, че няма безспорни доказателства за това точно каква е била натовареността на Р. за периода от 02.09.2021 г. до 14.12.2022 г. – периодът, през който преписка, заведена с рег. № 230р – 35163 / 2021 г., е била на доклад на Р.. Съдът изрично е разпределил тежестта на доказване, но справката е приета във вида, в който е представена. В случая тежестта на доказване е върху

жалбоподателката, доколкото тя черпи благоприятни правни последици от факта, че е била натоварена в периода от 02.09.2021 г. до 14.12.2022 г. Ответникът няма как да докаже отрицателния факт, че Р. не е била натоварена.

За приблизителната натовареност на жалбоподателката в периода от 02.09.2021 г. до 14.12.2022 г. може да се изведе извод от показанията на св. Д.. Според показанията на Д., в периода 2021 – 2022 г. на един дознател е имало разпределени 90 – 100 досъдебни производства. Ако се приеме, че към края на 2022 г. Р. е имала разпределени 74 броя досъдебни производства от различни години, то може да се направи извод, че нейната натовареност е под средната от 90 – 100 досъдебни производства на един дознател (съгласно показанията на св. Д.).

Съдът не споделя аргументите в писмената защита, че досъдебното производство се образува с постановление на прокурора. Като изключение е предвидено в ал. 2 на чл. 212 НПК, че досъдебното производство се счита за образувано със съставянето на протокола за първото действие по разследването. Според тезата на жалбоподателя в конкретния случай не е имало такава необходимост от прилагане на изключението и преценката за образуване на досъдебното производство е била изцяло в компетентността на прокурора. Както се посочи, този аргумент не се споделя от настоящия състав. Видно от приложените по делото доказателства (докладна записка – л. 61 от делото от Началник сектор „Разследване“ при 06 РУ – СДВР) на 14.12.2022 г. е установено, че преписка с рег. № 230р – 35163 / 02.09.2022 г. е била разпределена за работа на И. Р. и е била без движение до тази дата. Съдът намира, че единствената причина преписката да бъде изпратена в СРП и там да бъде образувано досъдебно производство, е упоритото и настойчиво поведение на лицето, за което е установено, че е управлявало МПС с концентрация на алкохол в кръвта 1, 41 на хиляда – С. С.. Възщност С. С. е подала жалба в СРП, че никой не я търси, и като краен резултат тя е привлечена като обвиняема на дата 13.01.2023 г. Дори да се приеме тезата в писмената защита, че досъдебното производство е трябвало да се образува от прокурор, неясно остава защо за период от почти година и четири месеца преписката не е изпратена от жалбоподателката в СРП с мнение за образуване, респ. не е била докладвана в тази прокуратура.

Дисциплинарно наказващият орган е съобразил натовареността на Р., наличието на пандемия, както и дните, в които тя е била в отпуска и болничен. По делото е приобщена справка за ползвания отпуск от Р. (л. 38 от делото). Видно от тази справка Р. е била в отпуска или болничен за периода от 26.08.2021 г. до 14.12.2022 г. общо 94 дни. В резултат на това на жалбоподателката е наложено наказание в минимален размер от 6 месеца.

Ето защо съдът намира, че оспорената заповед е законосъобразна, поради което оспорването е неоснователно. Същата е издадена от компетентен орган, в предписаната от закона форма, при постановяването ѝ не са допуснати съществени нарушения на административнопроизводствените правила, издадена е в съответствие с материалния закон и с целта на закона. Жалбата е неоснователна и следва да се отхвърли.

При този изход на делото основателно се явява искането на процесуалния представител на ответника за присъждане на разноски. Съгласно чл. 143, ал. 4 АПК при отхвърляне на оспорването, подателят на жалбата заплаща на ответника всички направени по делото разноски, включително минималното възнаграждение за един адвокат. Доколкото ответникът е представляван по делото от юрисконсулт, който

претендира заплащане на юрисконсултско възнаграждение съдът намира, че оспорващият трябва да заплати на ответника разноски за процесуално представителство съобразно чл. 78, ал. 8 ГПК. Тази разпоредба предвижда, че в полза на юридически лица или еднолични търговци се присъжда и възнаграждение в размер, определен от съда, ако те са били защитавани от юрисконсулт. Размерът на присъденото възнаграждение не може да надхвърля максималния размер за съответния вид дело, определен по реда на чл. 37 от Закона за правната помощ, а според ал. 1 на този текст заплащането на правната помощ е съобразно с вида и количеството на извършената дейност и се определя в наредба на Министерския съвет по предложение на НБПП. Според чл. 24 от Наредбата за заплащането на правната помощ по административни дела възнаграждението за една инстанция е от 100 до 240 лв. В случая съдът счита, че трябва да определи юрисконсултско възнаграждение в минимално предвидения размер от 100 лева, тъй като делото не разкрива значителна правна и фактическа сложност.

Водим от гореизложеното и на основание чл. 172, ал. 2 от АПК, Административен съд София-град, 45-ти състав,

Р Е Ш И:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на И. А. Р., с адрес: [населено място], [улица], етаж 1, ап. 3 срещу Заповед за налагане на дисциплинарно наказание № 230з – 368 / 10.04.2023 г., издадена от ВПД началник на 06 РУ – СДВР П. К. към СДВР, с която е наложено дисциплинарно наказание „Порицание“ за срок от 6 месеца, на основание чл. 197, ал. 1, т. 3 ЗМВР и чл. 200, ал. 1, т. 11 ЗМВР.

ОСЪЖДА И. А. Р., ЕГН [ЕГН], да заплати на СДВР разноски за юрисконсултско възнаграждение в размер на 100 (сто) лева.

Решението не подлежи на обжалване.

СЪДИЯ: